

Огляд

рішень Вищої ради правосуддя,
ухвалених за результатами розгляду подань
про надання згоди на утримання судді
під вартою за перше півріччя 2025 року

ЗМІСТ

1.	Рішення про надання згоди на утримання судді під вартою	3
1.1.	Судді, який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених статтями 190, 384 Кримінального кодексу України (шахрайство, введення в оману суду або іншого уповноваженого органу)	3
1.2.	Судді, який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених статтями 332, 114 ¹ , 368, 376 ¹ Кримінального кодексу України (незаконне переправлення осіб через державний кордон України, перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань, прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, незаконне втручання в роботу автоматизованих систем в органах та установах системи правосуддя)	4
1.3.	Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 114 ¹ Кримінального кодексу України (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань)	5
2.	Рішення про відмову в задоволенні подання про надання згоди на утримання судді під вартою	7
2.1.	Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 111 Кримінального кодексу України (державна зрада)....	7
2.2.	Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 368 Кримінального кодексу України (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою)....	8

1. Рішення про надання згоди на утримання судді під вартою

Рішення про надання згоди на утримання судді під вартою ухвалює Вища рада правосуддя на підставі вмотивованого подання Генерального прокурора (виконувача обов'язків Генерального прокурора) або його заступника, що відповідає вимогам, установленим Кримінальним процесуальним кодексом України (далі також – КПК України), та містить конкретні факти й докази, що підтверджують вчинення суддею суспільно небезпечного діяння, визначеного Кримінальним кодексом України (далі також – КК України), а також обґрунтування необхідності утримання судді під вартою.

1.1. Судді, який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених статтями 190, 384 Кримінального кодексу України (шахрайство, введення в оману суду або іншого уповноваженого органу)

У поданні заступника Генерального прокурора про надання згоди на утримання під вартою судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська вказано, що суддя підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених частиною п'ятою статті 190 та частиною другою статті 384 КК України, а саме: у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайства), вчиненому в умовах воєнного стану, в особливо великих розмірах; у поданні завідомо підроблених доказів, вчиненому з корисливих мотивів (введення в оману суду).

До подання про надання згоди на утримання судді під вартою заступник Генерального прокурора долучив копії документів, що, на переконання сторони обвинувачення, підтверджують обґрунтованість підозри судді у вчиненні кримінальних правопорушень на рівні, достатньому для можливості вирішення питання про застосування до судді запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Заступник Генерального прокурора вважає, що установлені під час досудового розслідування та викладені в поданні обставини вчинення кримінальних правопорушень, ступінь їх тяжкості, обґрунтування та ступінь вираження наведених ризиків, а також наявність ризиків, що підозрюваний може переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду, знищити, сховати або спотворити будь-яку з речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, незаконно впливати на свідків, експерта в цьому кримінальному провадженні, перешкоджати кримінальному провадженню в інший спосіб, дають, на думку органу досудового розслідування, обґрунтовані підстави вважати, що жодні інші, більш м'які, запобіжні заходи, крім тримання під вартою, не зможуть забезпечити досягнення мети їх застосування до судді.

На переконання Вищої ради правосуддя, подання про надання згоди на утримання під вартою судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська відповідає вимогам закону. Мотиви, наведені в поданні, є обґрунтованими, підтверджуються наданими матеріалами, які містять конкретні факти й докази, що можуть свідчити про вчинення суддею суспільно небезпечних діянь, визначених КК України. Подання містить обґрунтування необхідності надання згоди Вищої ради правосуддя на утримання судді під вартою як одного із запобіжних заходів у кримінальному провадженні.

Вища рада правосуддя дійшла висновку про наявність підстав для задоволення подання заступника Генерального прокурора про надання згоди на утримання під вартою судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська.

Детальніше з текстом рішення Вищої ради правосуддя від 25 лютого 2025 року № 310/0/15-25 «Про надання згоди на утримання під вартою судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська Кондрашова І.А.» можна ознайомитися за посиланням: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/50492>.

1.2. Судді, який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених статтями 332, 114¹, 368, 376¹ Кримінального кодексу України (незаконне переправлення осіб через державний кордон України, перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань, прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, незаконне втручання в роботу автоматизованих систем в органах та установах системи правосуддя)

У поданні заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області вказано, що суддя підозрюється у сприянні незаконному переправленню особи через державний кордон України шляхом надання засобів або усунення перешкод, учиненому організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 332 КК України; у сприянні незаконному переправленню особи через державний кордон України шляхом надання засобів або усунення перешкод, учиненому повторно організованою групою з корисливих мотивів, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 332 КК України; у організації перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, учиненого організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною третьою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України; в організації сприяння незаконному переправленню особи через державний кордон України шляхом надання засобів або усунення перешкод, учиненого повторно з корисливих мотивів організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною третьою статті 332 КК України; в організації одержання службовою особою, яка займає відповідальне становище, неправомірної вигоди для себе за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, чи в інтересах третьої особи дій з використанням наданої їй влади та службового становища, учиненого організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною третьою статті 28, частиною третьою статті 368 КК України; у сприянні незаконному переправленню особи через державний кордон України шляхом надання засобів або усунення перешкод, учиненому повторно за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 332 КК України; у організації перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, тобто у повторному вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною другою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України; в організації перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, тобто

у повторному вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною другою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України; в організації умисного внесення службовою особою, яка має право доступу до автоматизованої системи, що функціонує в суді, неправдивих відомостей чи несвоєчасного внесення відомостей до такої системи, несанкціонованих дій з інформацією, що міститься в таких системах, чи іншого втручання в роботу таких систем, вчиненого організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 27, частиною третьою статті 28, частиною другою статті 376¹ КК України.

У поданні наведено обставини вчинення кримінальних правопорушень та зазначено, що обґрунтованість підозри судді у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень підтверджується доказами, зібраними під час досудового розслідування.

Заступник Генерального прокурора – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури вважає, що установлені під час досудового розслідування та відображені в поданні обставини вчинення кримінальних правопорушень, ступінь їх тяжкості, обґрунтування та ступінь вираження наведених ризиків, а також наявність ризиків можливого переховування від органів досудового розслідування та/або суду, незаконного впливу на свідків у цьому кримінальному провадженні, перешкоджання кримінальному провадженню в інший спосіб дають обґрунтовані підстави вважати, що жодні інші, більш м'які, запобіжні заходи, крім тримання під вартою, не зможуть забезпечити досягнення мети застосування їх до судді.

Додатковим підтвердженням обставин, зазначених у поданні, є те, що застосованої до судді відповідно до ухвали слідчого судді Вищого антикорупційного суду, яку ухвалою Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду залишила без змін, у межах цього кримінального провадження застави як більш м'якого запобіжного заходу не було внесено. Підтвердних документів станом на день звернення з поданням про надання згоди на утримання під вартою судді надано не було.

На переконання Вищої ради правосуддя, подання про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області відповідає вимогам закону. Мотиви, наведені в поданні, є обґрунтованими, підтверджуються наданими Вищій раді правосуддя матеріалами, які містять конкретні факти й докази, що можуть свідчити про вчинення суддею суспільно небезпечних діянь, визначених КК України. Подання містить обґрунтування необхідності надання згоди Вищої ради правосуддя на утримання судді під вартою як одного із запобіжних заходів у кримінальному провадженні.

Вища рада правосуддя дійшла висновку про наявність підстав для задоволення подання про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області.

Детальніше з текстом рішення Вищої ради правосуддя від 28 березня 2025 року № 659/0/15-25 «Про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області Заверюхи В.О.» можна ознайомитися за посиланням: <https://hci.gov.ua/doc/doc/51377>.

1.3. Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 114¹ Кримінального кодексу України (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань)

У поданні заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої

антикорупційної прокуратури про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області вказано, що суддя підозрюється в перешкоджанні законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні таких кримінальних правопорушень: у перешкоджанні законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, вчиненому організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України; у перешкоджанні законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України.

До подання про надання згоди на утримання судді під вартою долучено копії документів, що, на переконання сторони обвинувачення, підтверджують обґрунтованість підозри судді у вчиненні злочину, передбаченого частиною третьою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України, частиною другою статті 28, частиною першою статті 114¹ КК України, на рівні, достатньому для можливості вирішення питання про застосування до нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Заступник Генерального прокурора – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури докази вважає вагомими та такими, що дають обґрунтовані підстави для підозри судді у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень. Результати проведення слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій щодо судді в сукупності з показаннями свідків та інших підозрюваних разом з іншими доказами вказують на злочинний характер дій підозрюваного, спрямованість його умислу на перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період.

Вища рада правосуддя враховує, що натеper на території України триває воєнна агресія рф, що іноді створює невизначеність на кордонах України та позбавляє можливості відповідні органи та найперше Прикордонну службу України здійснювати належний контроль за всією ділянкою державного кордону, а отже, за пропуском громадян з дотриманням відповідних порядку та правил. Це не виключає спробу з боку підозрюваного перетнути межу зіткнення воєнного конфлікту та залишитися на окупованій території України, що фактично унеможливить його розшук та притягнення до кримінальної відповідальності або надасть можливість судді залишити окуповану територію України й виїхати до рф.

Наведене свідчить про те, що суддя, усвідомлюючи невідворотність покарання за вчинення тяжких злочинів, може планувати втечу з метою уникнення кримінальної відповідальності та переховування від органів досудового розслідування. Фактично суддя, ураховуючи свою посаду та авторитет, може здійснювати вплив на окремих свідків та інших підозрюваних у цьому кримінальному провадженні з метою схиляння їх до зміни наданих раніше показань у кримінальному провадженні, надання неправдивих показань і відмови від давання показань на його користь, що негативно впливатиме на їх намір і можливість давати правдиві показання під час досудового розслідування та судового розгляду, а також на дієвість кримінального провадження загалом.

Установлені під час досудового розслідування та викладені в поданні обставини вчинення кримінального правопорушення, ступінь його тяжкості, обґрунтування та ступінь вираження наведених ризиків, а також наявність ризиків, що підозрюваний може переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду, знищити, сховати або спотворити будь-яку з речей чи документів, які мають істотне значення для

встановлення обставин кримінального правопорушення, незаконно впливати на свідків, іншого підозрюваного, експерта в цьому кримінальному провадженні, перешкоджати кримінальному провадженню в інший спосіб, вчинити інше кримінальне правопорушення, дають, на думку органу досудового розслідування, обґрунтовані підстави вважати, що жодні інші, більш м'які, запобіжні заходи, крім тримання під вартою, не зможуть забезпечити досягнення мети їх застосування до судді.

На переконання Вищої ради правосуддя, подання про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області відповідає вимогам закону. Мотиви, наведені в поданні, є обґрунтованими, підтверджуються наданими Вищій раді правосуддя матеріалами, які містять конкретні факти й докази, що можуть свідчити про вчинення суддею суспільно небезпечного діяння, визначеного КК України. Подання містить обґрунтування необхідності надання згоди Вищої ради правосуддя на утримання судді під вартою як одного із запобіжних заходів у кримінальному провадженні.

Вища рада правосуддя дійшла висновку про наявність підстав для задоволення подання про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області.

Детальніше з текстом рішення Вищої ради правосуддя від 28 березня 2025 року № 661/0/15-25 «Про надання згоди на утримання під вартою судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області Савицького С.І.» можна ознайомитися за посиланням: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/51366>.

2. Рішення про відмову в задоволенні подання про надання згоди на утримання судді під вартою

Рішення про відмову в задоволенні подання про надання згоди на утримання судді під вартою ухвалює Вища рада правосуддя в разі відсутності підстав для його задоволення.

2.1. Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 111 Кримінального кодексу України (державна зрада)

У поданні заступника Генерального прокурора про надання згоди на утримання під вартою судді Господарського суду міста Києва вказано, що суддя підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 28, частиною першою статті 111 КК України. До подання долучено копії матеріалів, якими обґрунтовано його доводи.

У поданні про надання згоди на утримання судді під вартою наведено обставини вчинення суддею кримінального правопорушення. Повідомлено, що під час досудового розслідування здобуто докази, які дають підстави підозрювати суддю Господарського суду міста Києва у вчиненні зазначеного злочину, а саме: показання свідків, листи органів державної влади, протоколи оглядів, висновки експертиз, інші матеріали кримінального провадження в їх сукупності.

У поданні про надання згоди на утримання під вартою судді зазначено, що наявні ризики, передбачені пунктами 1–4 частини першої статті 177 КПК України, які свідчать, що суддя може переховуватися від органів досудового розслідування та суду; знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; незаконно впливати на свідків,

інших підозрюваних у цьому кримінальному провадженні; перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином.

Проаналізувавши документи, додані стороною обвинувачення до подання, письмові та усні пояснення судді та його представників у сукупності, Вища рада правосуддя дійшла висновку, що в поданні не наведено достатньо доказів щодо доцільності застосування до судді запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Вища рада правосуддя звернула увагу, що на обґрунтування підозри судді додано дані про факти, які мали місце в 2012 та 2013 роках. Суддю вперше допитано як свідка 23 червня 2015 року щодо обставин справи. Відтоді суддя не залишив територію України, не переходується від органів досудового розслідування. Отже, ризик утечі судді не підтверджено достатніми доказами, ураховуючи період, протягом якого проводяться слідчі дії (понад 10 років), про що судді достеменно відомо щонайменше з 2015 року.

Щодо інших ризиків, наведених стороною обвинувачення в поданні та передбачених пунктами 2–4 частини першої статті 177 КПК України, Вища рада правосуддя вважає, що такі ризики не доведені належним чином, не підтверджені обґрунтованими конкретними доказами, які дають достатні підстави вважати, що підозрюваний суддя може здійснити дії, передбачені частиною першою статті 177 КПК України.

Вища рада правосуддя переконана, що звинувачення судді у вчиненні особливо тяжкого кримінального правопорушення, передбаченого статтею 111 КК України, а саме в державній зраді, має бути підтверджено чіткими й беззаперечними доказами, обставинами та фактами з метою дотримання принципу незалежності судді, його гарантій та гарантій прав людини.

Подання не містить обґрунтування необхідності застосування до судді такого запобіжного заходу, як утримання під вартою. Крім того, не встановлено обґрунтованих підстав для висновку, що надання згоди на утримання судді під вартою сприятиме меті застосування запобіжного заходу та запобіганню ризикам, визначеним у статті 177 КПК України.

Детальніше з текстом рішення Вищої ради правосуддя від 23 січня 2025 року № 107/0/15-25 «Про відмову в задоволенні подання заступника Генерального прокурора Войтенка А.Б. про надання згоди на утримання під вартою судді Господарського суду міста Києва Івченка А.М.» можна ознайомитися за посиланням: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/49770>.

2.2. Судді, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 368 Кримінального кодексу України (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою)

У поданні заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури про надання згоди на утримання під вартою судді Західного апеляційного господарського суду вказано, що суддя підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною четвертою статті 368 КК України, а саме: в одержанні службовою особою неправомірної вигоди для себе за вчинення службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням наданої їй влади та службового становища, вчинених службовою особою, яка займає відповідальне становище, за попередньою змовою групою осіб, поєднаних з вимаганням неправомірної вигоди, предметом якого була неправомірна вигода в особливо великому розмірі.

До подання про надання згоди на утримання судді під вартою долучено копії документів, що, на переконання сторони обвинувачення, підтверджують обґрунтованість

підозри судді у вчиненні злочину на рівні, достатньому для можливості вирішення питання про застосування до судді запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

У поданні зазначено, що під час досудового слідства виникла потреба в обранні судді запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, оскільки встановлено наявність ризиків, передбачених частиною першою статті 177 КПК України.

Установлені під час досудового розслідування та викладені в поданні обставини вчинення кримінального правопорушення, ступінь його тяжкості, обґрунтування та ступінь вираження наведених ризиків, а також наявність ризиків, що підозрювана може переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду, знищити, сховати або спотворити будь-яку з речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, незаконно впливати на свідків, іншого підозрюваного, експерта в цьому кримінальному провадженні, перешкоджати кримінальному провадженню іншим способом, вчинити інше кримінальне правопорушення, дають, на думку органу досудового розслідування, обґрунтовані підстави вважати, що жодні інші, більш м'які, запобіжні заходи, крім тримання під вартою, не зможуть забезпечити досягнення мети їх застосування до судді.

Проаналізувавши документи, додані до подання, письмові та усні пояснення судді та її представника у сукупності, Вища рада правосуддя дійшла висновку, що в поданні не наведено достатньо доказів щодо доцільності застосування до судді запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Вирішуючи питання про надання згоди на утримання судді під вартою, Вища рада правосуддя враховує не лише положення КПК України, а й вимоги Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини, згідно з якими обмеження права особи на свободу й особисту недоторканність можливе лише в передбачених законом випадках за встановленою законом процедурою. При цьому ризик переховування підозрюваного від правосуддя не може оцінюватись виключно на підставі суворості можливого судового рішення.

Вища рада правосуддя враховує ризики, які дійсно існують, проте в поданні відсутні конкретні обставини щодо ймовірного впливу судді на свідків у кримінальному провадженні, яких уже допитано, на інших осіб, які можуть надати показання щодо важливих обставин кримінального провадження, переховування від органів досудового розслідування та суду. Відомості про ці обставини мають лише формальний характер і не підкріплені жодними фактичними даними.

Вища рада правосуддя зауважила, що наведені в поданні ризики дійсно існують, однак не доведено, що ступінь імовірності їх настання є настільки високим, що переважає право особи на повагу до її свободи та особистої недоторканності. Не доведено, що з урахуванням обставин, викладених у статті 178 КПК України, зокрема віку, стану здоров'я підозрюваного, міцності соціальних зв'язків підозрюваного в місці його постійного проживання, репутації, до судді з метою запобігання ризикам, передбаченим статтею 177 КПК України, неможливо застосувати більш м'який запобіжний захід, ніж тримання під вартою.

Вища рада правосуддя врахувала, що обставини, стосовно яких судді повідомлено про підозру, мали місце у грудні 2024 року. Суддю допитано як свідка 30 грудня 2024 року щодо обставин розгляду справи та отримання нею вилучених (помічених) під час обшуку коштів. Відтоді суддя не залишала територію України, не переховувалася від органів досудового розслідування, з'являлася за кожним викликом детективів,

добросовісно виконувала покладені на неї процесуальні обов'язки, зокрема сприяла органу досудового розслідування (видала документи, телефони та кошти під час обшуків, надавала показання, не спілкувалася з іншими учасниками кримінального провадження). Ризик утечі судді не підтверджено достатніми доказами, ураховуючи період, протягом якого проводяться слідчі дії.

Подання не містить обґрунтування необхідності застосування до судді такого запобіжного заходу, як утримання під вартою. Крім того, не встановлено обґрунтованих підстав для висновку, що надання згоди на утримання судді під вартою сприятиме меті застосування запобіжного заходу та запобіганню ризикам, визначеним у статті 177 КПК України.

Вища рада правосуддя дійшла висновку, що в задоволенні подання заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури про надання згоди на утримання під вартою судді Західного апеляційного господарського суду необхідно відмовити.

Детальніше з текстом рішення Вищої ради правосуддя від 20 травня 2025 року № 1047/0/15-25 «Про відмову в задоволенні подання заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Клименка О.В. про надання згоди на утримання під вартою судді Західного апеляційного господарського суду Малех І.Б.» можна ознайомитися за посиланням: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/52499>.

Огляд рішень Вищої ради правосуддя, ухвалених за результатами розгляду подань про надання згоди на утримання судді під вартою за перше півріччя 2025 року / упоряд.: секретаріат Вищої ради правосуддя / відп.: член Вищої ради правосуддя О.П. Мельник Київ, 2025. 10 с.

Застереження: огляд містить стислий опис рішень Вищої ради правосуддя, у кожному з яких викладено лише основні положення. Для повного розуміння висловленої в рішенні позиції необхідно ознайомитися з його текстом.

Стежте за нами онлайн

